

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, judecător: O. Cernei

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători: L. Bulgacu, Gr. Dașchevici, V. Buhnaci

ÎNCHEIERE

04 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Svetlana Filincova

examinând admisibilitatea recursului declarat de CA „Ion Volcovschi”,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Cabinetului Avocatului „Ion Volcovschi” către Societatea cu Răspundere Limitată „Customagic” cu privire la încasarea datoriei și a dobânzii de întârziere,

împotriva deciziei din 28 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de SRL „Customagic” și casată hotărârea din 06 aprilie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă:

La 11 octombrie 2016, CA „Ion Volcovschi” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Customagic” cu privire la încasarea datoriei și a dobânzii de întârziere.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că, potrivit contractului de asistență juridică a persoanelor juridice nr. 9 din 15 mai 2014, încheiat între CA „Ion Volcovschi” și SRL „Customagic”, și a facturilor fiscale eliberate pentru perioada 15 mai 2014 – 01 septembrie 2016, cabinetul avocatului a prestat servicii juridice pe diferite acțiuni în interesul SRL „Customagic”.

Potrivit contractului nr. 9 din 15 mai 2014, a fost stabilit onorariul lunar în sumă de 1000 de lei pentru serviciile acordate. Totodată, au convenit și la achitarea unor sume ce constituie cheltuieli aferente suportate de client, separat de plata onorariului.

Pârâta pe parcursul perioadei de acordare a serviciilor juridice s-a achitat parțial.

La momentul depunerii cererii de chemare în judecată s-au înregistrat restanțe la achitare în sumă totală de 116245 de lei.

Astfel, solicită încasarea de la pârâtă în beneficiul său a datoriei acumulate în mărime de 116245 de lei, a dobânzii de întârziere în conformitate cu art. 585 și 619

Cod civil, ce constituie suma de 4873,44 lei, cât și compensarea cheltuielilor de judecată suportate în prezentul litigiu.

Prin hotărârea din 06 aprilie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial, încasându-se de la SRL „Customagic” în beneficiul lui CA „Ion Volcovschi” suma de 93245 de lei cu titlu de datorie pentru serviciile prestate de asistență juridică, suma de 2797,35 de lei taxa de stat și suma de 21,40 de lei – alte cheltuieli de judecată. În rest acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 05 mai 2017, SRL „Customagic” a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 06 aprilie 2017, solicitând admiterea acestuia și casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii integral.

Prin decizia din 12 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de SRL „Customagic” și menținută hotărârea din 06 aprilie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

La 30 martie 2018, SRL „Customagic” a declarat recurs împotriva deciziei din 12 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău.

Prin decizia din 05 septembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Customagic”, s-a casat decizia din 12 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, cu remiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecători.

Ca urmare a rejudecării, prin decizia din 28 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de către reprezentatul apelantului SRL „Customagic, avocatul Tighinean Sorin.

S-a casat hotărârea din 06 aprilie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, cu pronunțarea unei hotărâri noi prin care s-a respins cererea de chemare în judecată a Cabinetului Avocatului „Ion Volcovschi” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Customagic” cu privire la încasarea datoriei și a dobânzii de întârziere, ca fiind neîntemeiată.

Pentru a decide astfel, a indicat că, în conformitate cu art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temelie al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Astfel, instanța de apel a invocat că, reieșind din conținutul prevederilor pct. 2.1 al contractului nr. 09 din 15 mai 2014 a fost stabilit onorariul lunar în sumă de 1000 lei pentru serviciile acordate, realizat prin transfer și/sau prin bon de plată.

Din probele prezentate astfel de servicii au fost prestate de către apelantul CA „Ion Volcovschi” în perioada 01 iulie 2014 – 02 septembrie 2016, pentru care au fost prezentate lunar facturi și fiind achitate în conformitate cu înțelegerea părților, fapt ce se probează inclusiv prin actul de verificare prezentat de CA „Ion Volcovschi”, unde se văd achitări.

Ulterior, la 23 august 2016, CA „Ion Volcovschi” nu a mai prestat întreprinderii SRL „Customagic”, servicii pentru a pretinde onorariul prevăzut la pct. 2.1. al contractului, circumstanță ce se probează și prin faptul că nu au mai fost eliberate de CA „Ion Volcovschi” facturi pentru fiecare lună în parte.

Totodată, atât facturile de plată, cât și bonurile/ordinele de plată prezente la materialele cauzei atestă sume cu mult mai mari, acestea nefiind stabilite prin contractul de asistență juridică a persoanelor juridice nr. 9 din 15 mai 2014, invocat și prezentat drept probă de către CA „Ion Volcovschi” la înaintarea acțiunii.

În acest sens, materialele cauzei fac referire la existența altor contracte de asistență juridică (nr. 8 și nr. 10), încheiate în vederea acordării asistenței juridice de către CA „Ion Volcovschi” în beneficiul SRL „Customagic”, care fiind solicitate de către instanța de apel nu au fost prezentate pentru a fi examinate și anexate la dosar.

Instanța de apel a reținut că, simpla eliberare a facturilor și a mandatelor avocaționale nu demonstrează prestarea serviciilor propriu-zise, în acest sens de către CA „Ion Volcovschi” nefiind prezentate probe, cum ar fi rezultatul procedurilor judiciare, acte sau procese-verbale de primire-predare a serviciilor îndeplinite, act de decontare și verificare reciprocă, semnate de ambele părți. În aceste acte nu s-a indicat pentru care procese au fost eliberate, care a fost rezultatul procedurilor judiciare și fără a prezenta pentru fiecare acțiune concretă factura fiscală și actul de transmitere/recepționare a serviciilor îndeplinite.

În această ordine de idei, Colegiul a menționat că, în cazul contractelor de prestare a serviciilor cu executare succesivă în timp, debitor al obligației de prestare este prestatorul și anume el are obligația pozitivă, ca la finisarea fiecărei perioade stabilite în contractul dintre părți să emită actul de primire-predare a serviciilor prestate în această perioadă, iar acceptarea acestui act de partea opusă – beneficiar și este punctul de plecare care îi acordă dreptul la remunerație și la posibilitatea pretinderii plății corespunzătoare. De aici reiese, că debitorul obligației de prestare, până la executarea/îndeplinirea obligației de predare a serviciilor, trebuie să onoreze obligația de prestare, or, în consecință nu are ce preda. Obligația de a executa prestarea serviciilor este principala obligație a prestatorului, serviciul trebuie să fie prestat periodic și livrat succesiv pentru fiecare perioadă prevăzută în contract. Obligația de predare a serviciilor este una de rezultat, dar la fel este una necesară, deoarece doar în asemenea mod prestatorul demonstrează îndeplinirea obligației de executare a serviciilor.

În viziunea instanței de apel, CA „Ion Volcovschi” nu a putut confirma, respectiv instanța de apel nu a putut constata executarea obligațiilor de prestare a serviciilor, deoarece nu a fost făcută dovada acestora, cum nici dovada transmiterii rezultatului lor beneficiarului. Astfel, odată ce debitorul obligației de prestare a serviciilor nu a prestat un oricare serviciu prevăzut de contract neprobându-l, el nu poate pretinde un careva drept la remunerație.

Așadar, forța obligatorie a contractului este incontestabilă, însă contractul nu are putere de lege dacă contravine normelor imperative, bunelor moravuri și Legii privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii, din care considerente cerința privind încasarea datoriei din contul SRL „Customagic” este respinsă ca fiind neîntemeiată.

La 10.09.2019, CA „Ion Volcovschi” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel din 28 mai 2019.

În motivarea recursului a indicat că decizia instanței de apel urmează a fi casată integral ca fiind neîntemeiată, dat fiind faptul că, prin decizia adoptată, recurentul a fost lipsit de dreptul legal de a obține un venit din activitatea prevăzută de Statutul Profesiei de Avocat, de Legea cu privire la avocatură, de contractul nr. 9 din 15.05.2014, totodată, fiind impus de legea fiscală la achitățile contribuțiilor fiscale, care deși nu au fost onorate de SRL „Customagic”, CA „Ion Volcovschi” are obligația nestinsă față de stat și în continuare poate fi urmărit de organele fiscale.

Astfel, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 28 mai 2019 și expediată pentru comunicare participanților la proces la 17 iulie 2019 (f. d. 132, Vol. III), date despre recepționarea deciziei la materialele dosarului lipsesc. Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei din 28 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, în termen.

Examinând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către CA „Ion Volcovschi”, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de CA „Ion Volcovshi”, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului

de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs depusă de către CA „Ion Volcovschi”.

Astfel, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către CA „Ion Volcovschi”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Svetlana Filincova